

Rozdział 2 – Środki publiczne

1) Finansowanie na szczeblu lokalnym, regionalnym i narodowym

Finansowanie przez rząd pochodzi w przeważającej części ze szczebli lokalnych i regionalnych. Fundusze narodowe i europejskie są zazwyczaj przekazywane do szczebli lokalnych, tak aby mogły lepiej zaspokoić potrzeby mieszkańców poszczególnych regionów. Co do europejskich funduszy strukturalnych, przekazywane są one na projekty opisane i oznaczone jako priorytetowe w regionalnych planach rozwoju.

Fundusze publiczne, jak wszystkie inne, przyznawane są zgodnie z określonymi założeniami i priorytetami. Wyzwaniem dla osób ubiegających się o dotację jest zatem zidentyfikowanie, gdzie priorytety publiczne spotykają się z priorytetami ich projektu. Przy odpowiedniej ilości czasu i innych zasobów, organizacje mogą przeformułować swoje priorytety tak, by osiągnąć zarówno cele własne jak i darczyńcy. To jeszcze jeden aspekt koncepcji zbierania funduszy opartego na wzajemnych relacjach.

Środki publiczne przeznaczane są na wiele rozmaitych inicjatyw, istnieje zatem zazwyczaj kilka „skarbonek” – trzymanyh zwykle pod pieczę różnych departamentów władz lokalnych i regionalnych – które mogą zostać wykorzystane do wspierania rozmaitych rodzajów pracy z młodymi ludźmi. Nie zawsze istnieje standardowa procedura ubiegania się o te pieniądze, dlatego często to dobra marka organizacji „otwiera właściwe drzwi”. Tam, gdzie stworzono formalne procedury ubiegania się o dotację, należy zdecydowanie zapoznać się z lokalnymi planami rozwoju.

Kojot radzi

Poproś członków swojej grupy o zidentyfikowanie relacji, jakie mają z władzami lokalnymi i regionalnymi.

- W jaki sposób relacje te mogłyby pomóc przy zbieraniu funduszy?
- Poprzez uzyskanie informacji o dostępnych środkach?
- Poprzez wywarcie wpływu na plany rozwoju, opracowane przez władze lokalne i regionalne, które uruchamiają fundusze?

Przedyskutujcie, jak moglibyście ulepszyć istniejącą sytuację.

- W jaki sposób możecie zapoczątkować i/ lub rozwinąć takie relacje?

Inwestycja czasu i energii w zbieranie funduszy jest większa na szczeblu narodowym niż lokalnym lub regionalnym, ponieważ tu odgrywają większą rolę wpływy polityczne, ekonomiczne i społeczne. Czasami inwestycje na szczeblu narodowym przynoszą owoce na szczeblu lokalnym, lub (rzadziej) odwrotnie.

Wyjaśniliśmy już, że publiczne finansowanie na szczeblu lokalnym jest ściśle powiązane z priorytetami władz lokalnych i regionalnych. Podobnie rzecz ma się na szczeblu narodowym, aby zatem uzyskać jakąkolwiek pomoc od władz państwa, trzeba mieć świadomość panujących tendencji i priorytetów.

Fundusze publiczne przyznawane są zwykle na konkretny okres, a terminy ich wykorzystania ściśle określone. Często wymagane są dowody, że pieniądze zostały wykorzystane zgodnie z zamierzonym celem i przyczyniły się do realizacji konkretnego celu społecznego lub ekonomicznego. Ewaluacja działań przeprowadzonych dzięki środkom publicznym jest szczególnie istotna, bo pieniądze publiczne podlegają także publicznej kontroli.

2) Finansowanie z Unii Europejskiej – „ponadnarodowe” fundusze europejskie

Unia Europejska tworzy wiele „programów finansowania”, którymi zarządzają poszczególne dyrektariaty Komisji Europejskiej. Musicie rozróżnić pomiędzy inicjatywami „ponadnarodowymi” (angażującymi więcej niż jeden kraj) i takimi, w których nie ma wymogu uczestnictwa kilku krajów. Te drugie nadal mogą mieć wymiar europejski i podlegać finansowaniu przez Unię Europejską pod flagą innego programu.

Musicie najpierw dogłębnie zastanowić się nad zadaniem, jakie zamierzacie wykonać, a potem zacząć rozglądać się za potencjalnymi darczyńcami. Stworzenie z góry precyzyjnego planu pozwoli wam zwrócić się o pomoc do najważniejszych programów i dyrektariatów. (Część druga niniejszego T-Kita szczegółowo omawia aspekty planowania i zarządzania finansami). Jeśli na przykład wasz projekt ma wesprzeć osobisty rozwój młodych ludzi, wówczas powinniście się zwrócić do dyrektariatu odpowiedzialnego za pracę z młodzieżą (Dyrektoriat Generalny „Edukacja i Kultura”). Jeśli chcecie się skupić na konkretnym regionie, będziecie musieli skontaktować się z dyrektariatem, który się tym zajmuje (lub jednym z jego oddziałów). Na przykład programem CARDS zarządza dyrektoriat Komisji Europejskiej do spraw relacji zewnętrznych, odpowiedzialny za południowo-wschodnią Europę.

25 krajów członkowskich Unii Europejskiej:

Austria, Belgia, Cypr, Czechy, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Holandia, Irlandia, Litwa, Łotwa, Luksemburg, Malta, Niemcy, Polska, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Wielka Brytania, Węgry, Włochy.

Unia Europejska oraz trzy kraje EFTA (European Free Trade Association – Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu) – Islandia, Lichtenstein i Norwegia – tworzą razem EEA (European Economic Area – Europejski Obszar Ekonomiczny).

Z wielu programów finansowania mogą korzystać nie tylko kraje Unii Europejskiej, lecz także niektóre inne kraje europejskie. Wszystkie one są określane wspólnym mianem „krajów programu”, często są wśród nich również kraje EFTA. Do listy nie-rzadko dołączają również kraje przed-akcesyjne (choć na razie stosuje się wobec nich szczególne reguły). Natomiast kraje nie zaliczane do krajów programu, lecz które pośrednio również mogą korzystać z funduszy, określa się mianem „krajów trzecich” i do nich również stosuje się szczególne zasady.

Rozszerzenie Unii Europejskiej

Akcesja planowana na 2007: Bułgaria i Rumunia.

Programami finansowania na szczeblu narodowym zarządzają często narodowe agencje. Czasem operują one również na szczeblu regionalnym poprzez komitety lub inne ciała. Takimi agencjami narodowymi mogą być organizacje pozarządowe. Agencje te są szczególnie istotne dla programów Unii Europejskiej zajmujących się młodzieżą i edukacją. Możesz do nich dotrzeć poprzez strony internetowe poszczególnych programów (patrz niżej).

Kojot radzi

Jeśli na swój projekt otrzymujesz pieniądze z organizacji międzynarodowej, będziesz pewnie musiał przetłumaczyć przynajmniej jego streszczenie na angielski, francuski albo inny obcy język. Wybierz taki, którym posługujesz się swobodnie i naprawdę jesteś w nim w stanie wyrazić, co dokładnie zamierzasz. Jeśli nie masz pewności, czy zrobisz to poprawnie po angielsku lub francusku, poproś kogoś o wiarygodne tłumaczenie. Wiele wniosków zostaje odrzuconych, bo nie zostały właściwie zrozumiane.

Programy Unii Europejskiej nie pokrywają zazwyczaj całości kosztów projektu. Z reguły jest to maksymalnie połowa kosztów. Jednak finansowanie projektów młodzieżowych i edukacyjnych może w wyjątkowych przypadkach przekroczyć 50%, w zależności od rodzaju inicjatywy i odpowiadającego jej programu.

3) Program MŁODZIEŻ

Najważniejszym źródłem finansowania nieformalnej i pozaformalnej pracy z młodymi ludźmi jest z całą pewnością program MŁODZIEŻ. Szczegóły znajdziesz w przewodniku użytkownika, który najlepiej ściągnąć ze strony internetowej Komisji Europejskiej. Jest ona regularnie uaktualniana; najlepiej zajrzyj na nią zanim zaplanujesz współpracę z programem MŁODZIEŻ.

Strona internetowa programu MŁODZIEŻ

<http://europa.eu.int/comm/education/youth/youthprogram.html>

Strona jest głównie po angielsku, ale przewodnik użytkownika i inne przydatne dokumenty, a także wzory wniosków, dostępne są też w innych językach Unii Europejskiej.

Na stronie znajdziesz także formularze wniosków. Zanim jednak zasiądziesz do wypełniania formularza, zalecamy, byś skonsultował się ze swoją agencją narodową. Tam pomogą ci ukształtować pomysły i doradzą w sprawie narodowych priorytetów.

Program MŁODZIEŻ ma co roku kilka terminów składania podań dla projektów akceptowanych na szczeblu narodowym (obecnie pięć razy w roku) oraz trzy terminy dla projektów wybieranych do realizacji na szczeblu europejskim.

Program MŁODZIEŻ

Akcja 1 – Młodzież dla Europy (wymiana młodzieży)

- dla grup młodych ludzi w wieku między 15 a 25 lat;
- grupy co najmniej 16-osobowe, maksymalnie 60-osobowe;
- projekty ponadnarodowe dotyczące określonych tematów;
- projekt może być dwustronny z udziałem zaledwie dwóch krajów partnerskich, trójstronny z trzema krajami partnerskimi lub wielostronny, w którym udział bierze cztery lub więcej krajów.

Akcja 2 – Wolontariat Europejski (EVS – European Voluntary Service)

- dla młodych ludzi w wieku między 18 a 25 lat;
- wyjazdy na wolontariat w miejscowych społecznościach w całej Europie;
- projekty wyjazdów krótkoterminowych, od 3 tygodni do 6 miesięcy;
- projekty wyjazdów długoterminowych od 6 do 12 miesięcy;
- praca w różnych obszarach (tradycja, kultura, sektor opieki społecznej, praca z dziećmi, praca z ludźmi młodymi, itp.).

Akcja 3 – Inicjatywy Młodzieżowe

- inicjatywy młodzieżowe pozwalające młodym ludziom (15–25 lat) samodzielnie wymyślać, zarządzać i prowadzić własne projekty w swojej lokalnej społeczności;
- projekty muszą posiadać wymiar europejski;
- można otrzymać dofinansowanie nawet do 10 000 euro na pokrycie kosztów projektu;
- program skutecznie motywuje do działania młodych ludzi z mniejszymi szansami i jest doskonałym narzędziem wspierania ich osobistego rozwoju oraz nabywania umiejętności potrzebnych w pracy.

Akcja 3 – Kapitał Przyszłości

- adresowany do młodych ludzi, którzy brali udział w Wolontariacie Europejskim (EVS);
- skierowany głównie do osób indywidualnych, lecz wnioski mogą też razem złożyć dwie młode osoby, jeśli ich cel jest wspólny;
- wniosek należy składać w przeciągu dwóch lat od ukończenia EVS.

Akcja 4 – Wspólne Działania – współdziałanie programów MŁODZIEŻ, Socrates i Leonardo da Vinci

- projekty mające na celu wzbogacenie współpracy pomiędzy programami MŁODZIEŻ, Socrates i Leonardo da Vinci;
- zaproszenia do składania wniosków publikowane są na stronie internetowej Komisji, z określeniem szczegółowych warunków, tematów i priorytetów.

Akcja 5 – Działania Wspierające

Działania Wspierające mają nieść pomoc wszystkim, którzy pracują w sektorze młodzieżowym, aby:

- znajdowali partnerów, rozwijali umiejętności pracy z młodzieżą i przygotowywania projektów;
- wymieniali dobre doświadczenia, rozwijali politykę wobec młodzieży, budowali ponadnarodowe partnerstwa i rozwijali współpracę z krajami spoza Unii Europejskiej;
- projekty mogą przybrać formę seminariów, kursów, wizyt studyjnych itp., w zależności od celów inicjatywy.

4) Program Leonardo da Vinci

Program ten wspiera inicjatywy na rzecz szkolenia zawodowego, w szczególności międzynarodowe, związane z kształceniem ustawicznym, umiejętnościami niezbędnymi do zatrudnienia („zatrudnialnością”) i dostępnością kształcenia. Program przewiduje również środki na wymianę doświadczeń, materiały szkoleniowe oraz projekty związane z innymi programami, jak MŁODZIEŻ czy Socrates.

Wniosek składa się poprzez agencje narodowe; aplikować mogą instytucje publiczne i prywatne zajmujące się kształceniem i szkoleniem zawodowym.

Strona internetowa programu Leonardo da Vinci

<http://europa.eu.int/comm/education/leonardo.html>

Strona dostępna po angielsku, francusku i niemiecku, jednak przewodniki, użyteczne dokumenty i formularze dostępne są również w innych językach Unii Europejskiej.

5) Program Socrates

Program ten ma na celu wzmocnienie wymiaru europejskiego w edukacji poprzez wspieranie projektów podnoszących znajomość i świadomość języków Unii Europejskiej, promocję współpracy, mobilności i innowacji. Program obejmuje kilka większych akcji, z których najważniejsze to:

- Comenius – edukacja szkolna
- Erasmus – edukacja wyższa
- Grundtvig – kształcenie dorosłych i inne ścieżki edukacyjne
- Lingua – nauka i uczenie się języków obcych
- Minerva – technologie informacji i komunikacji w edukacji.

Starać się o dofinansowanie mogą wszyscy członkowie (studenci, nauczyciele itd.) „społeczności edukacyjnej”. Wnioski zazwyczaj muszą przejść przez ich własne instytucje. Potem trzeba zwrócić się do odpowiedniej organizacji narodowej będącej częścią europejskiej sieci.

Strona internetowa programu Socrates

<http://europa.eu.int/comm/education/socrates.html>

Dostępna w jedenastu językach Unii Europejskiej.

Kojot radzi

Obecne programy na rzecz młodzieży i edukacji będą działać do końca roku 2006. Przed upływem tej daty Komisja Europejska złoży propozycje co do przyszłości tych programów. Będzie istniała możliwość składania komentarzy dotyczących tych propozycji oraz wpływania na nowe programy planowane po roku 2006.

Weźcie udział w konsultacjach na temat tych programów. Przyczyniając się do tworzenia ich kształtu ułatwicie sobie zdobywanie funduszy dla własnych projektów w przyszłości.

Europejskie Forum Młodzieży, jako platforma organizacji młodzieżowych w Europie, pomoże wam włączyć się w ten proces – zajrzyjcie na www.youthforum.org

6) Fundusze strukturalne Unii Europejskiej

Fundusze strukturalne wiążą się z większymi sumami pieniędzy, ale też często przeznaczane są na działania realizowane w dłuższym okresie. Koncentrują się na ekonomicznym i społecznym rozwoju regionów, w tym również kształceniu i osobistym rozwoju młodych ludzi. Aby opisać cele, których realizacji oczekuje się po projektach finansowanych w ramach funduszy strukturalnych, używa się często terminu „zatrudnialność”.

Istnieje kilka funduszy określanymi mianem strukturalnych. Najbardziej użyteczne w obszarze pracy z młodymi ludźmi są Europejski Fundusz Socjalny (European Social Fund – ESF) i Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (European Regional Development Fund – ERDF). Fundusze te wspomagają działania uczelni, organizacji pozarządowych, firm prywatnych i agencji rządowych w obszarach geograficznych definiowanych jako Cel 1, 2 lub 3. Im niższa liczba, tym większe ekonomiczne potrzeby regionu lub jego części. Status Celu 1 i Celu 2 posiadają pewne określone obszary geograficzne, podczas gdy Cel 3 to niemal wszystkie pozostałe części Unii Europejskiej.

Agencje w każdym z tych obszarów geograficznych tworzą plan rozwoju regionalnego, zatwierdzany przez Komisję Europejską, a potem wykorzystywany do ustalenia priorytetów przy przydzielaniu funduszy na indywidualne projekty. Zachęca się do zawiązywania partnerstwa pomiędzy agencjami w regionach i w niektórych z nich jednymi z głównych beneficjentów są sektory wolontariatu i młodzieży. Zazwyczaj trzeba połączyć fundusze, by zdobyć dofinansowanie całkowitych kosztów projektu, przy czym często wykorzystywane jest także wsparcie rzeczowe. Szczegóły na temat funduszy strukturalnych znajdziecie na stronach http://europa.eu.int/comm/regional_policy/index_en.htm oraz <http://europa.eu.int/esf>

Aby uzyskać bardziej szczegółowe informacje dotyczące waszego regionu, skontaktujcie się z odpowiednimi władzami samorządowymi.

7) Fundusze Unii dla krajów kandydujących i krajów trzecich

Pomoc Unii Europejskiej dla krajów spoza Unii odbywa się zazwyczaj poprzez (a) kontrakty zapewniające krajom wspieranym określone usługi, towary lub pracę, albo (b) dotacje/ granty (zazwyczaj dla projektów przedłożonych przez organizacje typu non-profit).

Pomocy udziela się w ramach jednego z programów i instrumentów Unii Europejskiej dla krajów spoza Unii (PHARE, ISPA i SAPARD dla krajów kandydujących, TACIS dla krajów byłego Związku Radzieckiego i Mongolii, CARDS dla Albanii, Bośni i Hercegowiny, Chorwacji, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Serbii i Czarnogóry, ALA dla krajów Azji i Ameryki Łacińskiej, MEDA dla partnerów Basenu Morza Śródziemnego, i EDF dla krajów Afryki, Karaibów i Pacyfiku) lub w ramach specjalnie przyznanego budżetu, na przykład dla Republiki Południowej Afryki.

Poniższa tabela przedstawia dostępne instrumenty i programy. Wiele z nich można wykorzystać dla inicjatyw młodzieżowych i związanych z młodzieżą, choć zakres ich działania znacznie wykracza poza ten sektor.

Program/ instrument	Dostępny dla osób fizycznych i prawnych z następujących obszarów
PHARE, ISPA i SAPARD	<ul style="list-style-type: none"> • kraje członkowskie UE • kraje objęte programem PHARE: Bułgaria, Czechy, Estonia, Litwa, Łotwa, Polska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Węgry (10 krajów)
CARDS	<ul style="list-style-type: none"> • kraje członkowskie UE • kraje objęte programem CARDS: Albania, Bośnia i Hercegowina, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Chorwacja, Serbia i Czarnogóra (5 krajów) • kraje objęte programem PHARE (jak wyżej) • następujące kraje południowo-wschodniej Europy: Turcja, Cypr i Malta (3 kraje)
	<p>a) Kontrakty finansowane przez zobowiązania budżetowe na lata 1996–99 (Rozporządzenie Rady nr 1279/96 z 25 czerwca 1996)</p> <ul style="list-style-type: none"> • kraje członkowskie UE

TACIS	<ul style="list-style-type: none"> • kraje objęte programem TACIS: Armenia, Azerbejdżan, Białoruś, Federacja Rosyjska, Gruzja, Kazachstan, Kirgistan, Mołdowa, Tadżykistan, Turkmenistan, Ukraina, Uzbekistan i Mongolia (13 krajów) • dla konkretnych projektów osoby fizyczne i prawne z krajów-partnerów Basenu Morza Śródziemnego i krajów objętych programem PHARE <p>b) Kontrakty finansowane przez zobowiązania budżetowe na lata od roku 2000 wzwyż (Rozporządzenie Rady nr 99/2000 z 29 grudnia 1999)</p> <ul style="list-style-type: none"> • kraje członkowskie UE • kraje objęte programem TACIS (jak wyżej) • kraje objęte programem PHARE (jak wyżej) • dla konkretnych projektów możliwy jest udział osób fizycznych i prawnych z krajów-partnerów Basenu Morza Śródziemnego
MEDA	<ul style="list-style-type: none"> • kraje członkowskie UE • partnerzy Basenu Morza Śródziemnego: Algieria, Cypr, Egipt, Izrael, Jordania, Liban, Malta, Maroko, Syria, Tunezja, Turcja, Strefa Gazy i Zachodni Brzeg Jordanu (12 krajów)
ALA	<ul style="list-style-type: none"> • kraje członkowskie UE • kraje rozwijające się Azji i Ameryki Łacińskiej, które nie podpisały Konwencji z Lomé (EDF), lub wspomagane przez program MEDA: Afganistan, Argentyna, Bangladesz, Birma, Bhutan, Boliwia, Brazylia, Kambodża, Chile, Chiny, Kolumbia, Kostaryka, Kuba, Ekwador, Gwatemala, Honduras, Indie, Indonezja, Laos, Malezja, Malediwy, Meksyk, Nepal, Nikaragua, Pakistan, Panama, Paragwaj, Peru, Filipiny, Salwador, Singapur, Sri Lanka, Tajlandia, Urugwaj, Wenezuela, Wietnam i Jemen (37 krajów) • w niektórych projektach możliwy jest udział osób fizycznych i prawnych z innych krajów sąsiadujących z krajami ALA
EDF	<p>a) 6. i 7. Fundusz EDF (Uwaga: instytucje non-profit nie mogą uczestniczyć)</p> <ul style="list-style-type: none"> • kraje członkowskie UE oprócz Austrii, Finlandii i Szwecji (kraje członkowskie UE sprzed roku 1995) • kraje ACP (Afryka, Karaiby, Kraje Pacyfiku) oprócz Republiki Południowej Afryki: Angola, Antigua i Barbuda, Bahamy, Barbados, Belize, Benin, Botswana, Burkina Faso, Republika Burundi, Kamerun, Republika Zielonego Przylądka, Republika Środkowoafrykańska, Czad, Komory, Republika Konga, Demokratyczna Republika Konga, Wybrzeże Kości Słoniowej, Dżibuti, Dominika, Dominikana, Gwinea Równikowa, Erytrea, Etiopia, Fidżi, Gabon, Gambia, Ghana, Grenada, Gwinea, Gwinea Bissau, Gujana, Haiti, Jamajka, Kenia, Kiribati, Lesotho, Liberia, Madagaskar, Malawi, Mali, Mauretania, Mauritius, Mozambik, Namibia, Niger, Nigeria, Papua Nowa Gwinea, Ruanda, Saint Kitts i Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny, Samoa, Wyspy Świętego Tomasza i Książęca, Senegal, Seszele, Sierra Leone, Wyspy Salomona, Somalia, Sudan, Surinam, Swaziland, Tanzania, Togo, Tonga, Trinidad i Tobago, Tuvalu, Uganda, Vanuatu, Zambia i Zimbabwe (70 krajów) <p>b) 8. Fundusz EDF (Uwaga: instytucje non-profit nie mogą uczestniczyć)</p> <ul style="list-style-type: none"> • kraje członkowskie UE (15 krajów) • kraje ACP włącznie z Republiką Południowej Afryki (71 krajów)
Republika Południowej Afryki	<ul style="list-style-type: none"> • kraje członkowskie UE (15 krajów) • kraje ACP włącznie z Republiką Południowej Afryki (71 krajów)

Uwaga: W pewnych przypadkach, w zależności od budżetu, mogą zostać zastosowane szczególne reguły wybieralności, o których informacja zostanie podana wcześniej.

Dotacje przyznawane są projektom przedłożonym Unii Europejskiej przez organizacje (zazwyczaj non-profit) spoza struktur Unii. Zasadniczo są one wybierane w drodze konkursowej, w odpowiedzi na zaproszenie do składania wniosków. Dane zaproszenie do składania wniosków określa priorytety finansowania Unii Europejskiej, kryteria wybieralności i wszelkie inne warunki przyznania dotacji.

Strona internetowa http://europa.eu.int/comm/europeaid/tender/index_en.htm umożliwi ci sprawdzenie obecnych i spodziewanych zaproszeń do składania wniosków (jak również tych, których termin już minął) i informację o grantach przyznanych w ich wyniku.

Nie powinniście szukać wyłącznie funduszy przeznaczonych tylko dla młodzieży. Są inne obszary, w których wasza organizacja może przedstawić odpowiednią ofertę, takie jak: pomoc i reintegracja społeczna, ochrona środowiska, kultura, edukacja czy udział obywateli w życiu społecznym. Zanim jednak zaczniecie poszukiwać w internecie możliwości zdobycia dofinansowania z Unii Europejskiej, przeczytajcie poniższe ogólnie obowiązujące zasady:

Po pierwsze, wybierane są wyłącznie organizacje oficjalnie zarejestrowane. Ponadto zarządzanie projektami dofinansowanymi przez Unię Europejską wymaga znacznego potencjału. Odpowiedz szczerze na poniższe pytania:

- Czy moja organizacja spełnia wymagania prawne?
- Czy zarząd mojej organizacji funkcjonuje bez zarzutu?
- Czy moja organizacja ma księgowego?
- Czy moja organizacja przygotowuje roczne sprawozdania (finansowe oraz merytoryczne)?
- Czy moja organizacja przeprowadzała już projekty z budżetem zbliżonym do tego, o który wnioskujemy? A jeśli nie, czy mogę udowodnić, że moja organizacja potrafi administrować dużymi kwotami pieniędzy?
- Czy moja organizacja ma odpowiednie doświadczenie w obszarze, którego dotyczy ten projekt? A jeśli nie, czy ktokolwiek z osób zaangażowanych w projekt ma doświadczenie w tym obszarze?
- Jakie mamy powiązania z władzami/ instytucjami publicznymi (lokalnymi i centralnymi)?

Po drugie, unijne programy finansujące są często otwarte na nawiązywanie partnerstwa pomiędzy organizacjami pozarządowymi i organami administracji publicznej (lokalnymi lub centralnymi). Dla waszej organizacji może więc być istotne, by rozwinąć kontakty z odpowiednimi organami administracji, dowiedzieć się, jakie są ich priorytety w obszarze waszych inicjatyw i zdobyć ich uznanie jako odpowiedzialny partner. Wówczas będzie wam łatwiej zwrócić się do nich w przyszłości i przedłożyć propozycję połączenia sił.

8) Fundusze Rady Europy dla inicjatyw młodzieżowych

Działania Rady Europy obejmują wszystkie ważniejsze kwestie społeczne i polityczne, jakie dotyczą europejskie społeczeństwo (z wyjątkiem spraw bezpieczeństwa) – praca człowieka, media, współpracę prawną, kwestie społeczne i ekonomiczne, zdrowie, edukację, kulturę, tradycję, sport, środowisko, władze lokalne i regionalne oraz młodzież.

Rada Europy jest organizacją międzyrządową, która ma trzy główne cele:

- chronić i umacniać pluralistyczną demokrację i prawa człowieka;
- szukać rozwiązań problemów, przed jakimi staje społeczeństwo;
- promować kształtowanie prawdziwej europejskiej tożsamości kulturowej.

Aby wspierać pracę młodzieży na szczeblu europejskim, Rada Europy utworzyła Europejskie Centra Młodzieży, Europejską Fundację Młodzieży i Fundusz Solidarności na rzecz Mobilności Młodzieży. Mogą one wspierać projekty związane z młodymi ludźmi we wszystkich krajach członkowskich, a także na Białorusi (ponieważ ten kraj uczestniczy we współpracy kulturalnej poprzez Europejską Konwencję Kulturalną Rady Europy).

45 krajów członkowskich Rady Europy (dane z listopada 2003) to:

Albania, Andora, Armenia, Austria, Azerbejdżan, Belgia, Bośnia i Hercegowina, Bułgaria, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Chorwacja, Cypr, Dania, Estonia, Federacja Rosyjska, Finlandia, Francja, Hiszpania, Holandia, Gruzja, Grecja, Islandia, Irlandia, Litwa, Lichtenstein, Luksemburg, Łotwa, Malta, Mołdowa, Niemcy, Norwegia, Polska, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, San Marino, Serbia i Czarnogóra, Słowacja, Słowenia, Szwajcaria, Szwecja, Turcja, Ukraina, Węgry, Włochy, Wielka Brytania.

W Radzie Europy Dyrektoriat Młodzieży i Sportu odpowiedzialny jest za działania w tych dwóch obszarach. Głównym celem Rady Europy wobec młodzieży i sportu jest wypracowanie wspólnej polityki europejskiej w tych dziedzinach, promującej udział młodzieży w życiu społecznym, odpowiedzialne obywatelstwo, lepsze możliwości edukacji i zatrudnienia, demokratyzację sportu oraz ducha uczciwej walki.

Strona internetowa Rady Europy poświęcona młodzieży:

www.coe.int/youth

Dostępna wyłącznie po angielsku i francusku.

Dyrektoriat Młodzieży i Sportu w Radzie Europy zapewnia międzynarodowym inicjatywom i organizacjom młodzieżowym trzy rodzaje wsparcia, działając za pośrednictwem „multiplikatorów” – młodych ludzi i osób pracujących z młodzieżą, którzy przekazują zdobytą wiedzę innym młodym ludziom. Sektor młodzieżowy Rady Europy nie przyznaje finansowego wsparcia indywidualnym młodym osobom, na przykład w formie stypendiów studenckich, dofinansowania kosztów zakwaterowania czy podróży.

Środki finansowe dostępne w Radzie Europy są znacznie mniejsze niż te oferowane w Unii Europejskiej. O większości funduszy decydują jednak wspólnie, na zasadzie współzarządzania, młodzi ludzie i kraje członkowskie. Dlatego ważne jest, by myśleć o nich jako narzędziu umożliwiającym ustanowienie partnerstwa z Radą Europy, a nie zwykłym źródłem finansowania.

Szczegółowe informacje o warunkach uzyskania funduszy znajdziecie na stronie internetowej www.coe.int/youth (należy kliknąć na Financial support [Dofinansowanie]).

9) Europejska Fundacja Młodzieży

Celem Europejskiej Fundacji Młodzieży (European Youth Foundation – EYF) jest zachęcenie młodych ludzi w Europie do współpracy, poprzez zapewnienie wsparcia finansowego europejskim inicjatywom młodzieżowym promującym pokój, zrozumienie i współpracę w duchu poszanowania dla fundamentalnych wartości Rady Europy, takich jak prawa człowieka, demokracja, tolerancja i solidarność.

Podstawowe reguły rządzące dystrybucją zasobów EYF:

- o wsparcie mogą starać się organizacje pozarządowe lub sieci młodzieżowe, międzynarodowe lub narodowe (w tym wypadku współpracujące z przynajmniej trzema innymi organizacjami lub sieciami narodowymi z innych krajów członkowskich);
- nie więcej niż jedna czwarta uczestników może mieć więcej niż 30 lat;
- aby kwalifikować się do programu, projekt musi odbywać się w jednym (lub więcej) z krajów członkowskich Rady Europy;
- uczestnicy i organizatorzy muszą sami mieć znaczący wkład finansowy w projekt. EYF nie może sfinansować więcej niż dwóch trzecich jego całkowitych kosztów.

EYF zapewnia wsparcie finansowe następującym rodzajom inicjatyw przedsięwziętych przez pozarządowe organizacje lub sieci młodzieżowe albo przez inne instytucje pozarządowe działające w obszarze pracy z młodzieżą:

- inicjatywy edukacyjne, społeczne, kulturalne i humanitarne o charakterze europejskim;
- inicjatywy zorientowane na umacnianie pokoju i współpracy w Europie;
- inicjatywy promujące bliższą współpracę i lepsze zrozumienie pomiędzy młody-

- mi ludźmi w Europie, szczególnie poprzez rozwój wymiany informacji;
- inicjatywy stymulujące wzajemną pomoc w Europie i krajach rozwijających się, dla celów kulturalnych, edukacyjnych i społecznych;
- studia, badania i dokumentacja problemów młodzieży.

EYF wspiera cztery rodzaje inicjatyw:

- Kategoria A – międzynarodowe spotkania młodzieży
- Kategoria B – inicjatywy inne niż spotkania
- Kategoria C – pomoc w pokryciu kosztów administracyjnych międzynarodowych organizacji lub sieci młodzieżowych
- Kategoria D – projekty pilotażowe

Co roku obowiązują dwa terminy składania wniosków.

- 1 kwietnia dla inicjatyw, które mają być zrealizowane w pierwszej połowie następnego roku;
- 1 października dla inicjatyw, które mają być zrealizowane w drugiej połowie następnego roku.

W wyjątkowych przypadkach wnioski mogą być rozpatrywane na bieżąco.

10) Fundusz Solidarności na rzecz Mobilności Młodzieży

W roku 1995 Rada Europy i Międzynarodowa Unia Kolei – UIC) połączyły siły, by zebrać fundusze wspierające mobilność młodych ludzi z mniejszymi szansami. Z każdej sprzedanej karty Inter Rail jedno euro ofiarowane jest na finansowanie projektów, w których udział biorą najgorzej sytuowani młodzi ludzie z Europy, umożliwiając im uczestniczenie w międzynarodowych inicjatywach i zabierając ich w podróże odkrywające przed nimi inne kultury.

Ten fundusz pomaga wyłącznie młodym ludziom ze środowisk lub obszarów zafalowanych ekonomicznie i ma na celu pokrywanie im kosztów podróży, tak by mogli brać udział w międzynarodowych inicjatywach edukacyjnych. Nie wspomaga podróży w celach turystycznych.

Aby zakwalifikować się do wsparcia, projekty muszą obejmować przynajmniej dwa kraje i co najmniej dziesięć osób podróżujących wspólnie. Fundusz Solidarności na rzecz Mobilności Młodzieży wspiera około 30 do 40 projektów młodzieżowych rocznie.

11) Spotkania naukowe w Europejskich Centrach Młodzieżowych

Spotkania naukowe to seminaria organizowane przez międzynarodowe pozarządowe organizacje młodzieżowe na tematy związane z ich rozwojem organizacyjnym i członkostwem. Odbývają się one w jednym z Europejskich Centrów Młodzieżowych. Centra zapewniają seminarium infrastrukturę oraz edukacyjne wsparcie i pomoc doradcy edukacyjnego lub zewnętrznego konsultanta przydzielonego do każdej sesji. Doradca/ konsultant angażuje się w etap przygotowawczy, opracowując program seminarium i ewentualne zajęcia poseminaryjne. Pracuje blisko z wielokulturowym zespołem i organizacją, której dotyczą prace. Europejskie Centra Młodzieżowe w Strasburgu i Budapeszcie goszczą przeciętnie około 30 takich sesji rocznie.